

Sigtelsen, da foreløbig fremtræder som det Offentliges Repræsentant; men den vil derhos være fri for en Mangel, som klæber ved Forundersøgelsen i England, og hvorpaa Opmærksomheden i den senere Tid er bleven henledt, nemlig at der ikke *ex officio* anstilles nogen Undersøgelse om en begaaet Forbrydelse, førend en Sigtelse fremføres mod en bestemt Person, med Undtagelse af de Tilfælde, hvor en Person findes dødt under mistænkelige Omstændigheder. Det er jo vistnok saa, at Politiet i London og paa de Steder, hvor det er ordnet efter Londonff Mønster, i Virkeligheden, idetmindste for en Del, overtager dette Hverv, men nogen løbbestemt Ret og Pligt hertil habes ikke, og det er derfor for ikke lang Tid siden bragt i Forslag, at gjøre det til Pligt for en offentlig Embedsmand (public officer), saasnart han kommer til Kundskab om en Forbrydelse, at begive sig til Gjærningsstedet og anstille alle fornødne Efterforskninger, samt optegne de Oplysninger, som forskjellige Personer maatte være i Stand til at give, hvorefter han skulde kunne forlange disse Personer afhørte for en Dommer. En saadan Forpligtelse paahviler i Skotland den saakaldte Prokuratorffiskal, en Embedsmand, som ansættes ved hver Ret og i det Hele optræder som offentlig Anklager, og den skal efter nærværende Udkast paaligge en Politimester eller Politifuldmægtig, der vel i mange Tilfælde tillige vil være offentlig Anklager ved Underretten, men dog ikke med Nødvendighed skal beklæde denne Post.

Om en Forundersøgelse skal finde Sted, naar en Forbrydelse er begaaet, maa heroe paa de Omstændigheder, under hvilke Gjærningen er skeet og paa dennes egen Beskaffenhed. De Forbrydelser, hvis Paafjendelse er henlagt under Rævningerretten, ere formentlig altid af den Betydning, at en Forundersøgelse bør finde Sted, og en saadan er desuden fornøden for at faae godtgjort, at der foreligger saadanne Grunde til Mistanke mod en bestemt Person, at han bør sættes under Anklage. Udkastets § 61 foreskriver derfor, at en Forundersøgelse altid skal anstilles for en Dommer i de Sager, som høre under Rævningerrettens Afgjørelse, med Und-

tagelse af de Sager, som anlægges mod Nogen paa Grund af Indholdet af et trykt Skrift, hvilken Undtagelse grunder sig derpaa, at Broden her træder aabenlyst frem og at Beslutning om Anklage efter nærværende Udkast, ligesom efter Trykkesfrihedsloven, er forbeholdt Justitsministeriet; men det er isørigt en Selvsølge, at Ministeriet, naar det ikke af Skriftet selv tilstræffelig fremgaaer, mod hvem Anklagen skal rettes, maa kunne beordre vedkommende Politiebedsmand til at søge de fornødne Oplysninger tilveiebragte under et foreløbigt Forhør. I andre Sager maa det heroe paa et Skjøn, om en Forundersøgelse kan ansees fornøden, eller om den offentlige Anklager seer sig i Stand til at udføre Sagen ved Hjælp af de Oplysninger, som Politiet paa egen Haand har kunnet erhverve, og Udkastet indeholder, derfor den Regel, at Forundersøgelse bør finde Sted, naar Andragende fremsættes derom af den offentlige Anklager eller vedkommende Politiebedsmand, dog med de nærmere Bestemmelser, som ere optagne dels i § 64, at ingen Forundersøgelse kan finde Sted i Sager, som alene angaae Overtrædelser af Politilove, dels i § 275, at en Forundersøgelse ikke bør finde Sted, naar den høieste Straf som kan idømmes for den begaaede Forseelse, er Bøder eller simpelt Fængsel.

Udkastets § 61 angiver dernæst Forundersøgelsens Diemed, nemlig dels at tilveiebringe de Oplysninger, som ansees fornødne for at afgjøre om, og i saa Tilfælde mod hvem, en Anklage bør reises, dels at forberede den Forhandling, der finder Sted efter besluttet Anklage, og indeholder derhos den udtrykkelige Forskrift, at den ikke maa udstrækkes videre end disse Diemed udkræve. De angivne Diemed stemme ganske med Folketingsudvalgets Opfattelse, og ved den ovennævnte Forskrift i Forbindelse med den Maade, paa hvilken Spørgsmaalet om den Sigtedes Afhøring er løst i nærværende Udkast, turde uden Tvivl den Forbring af Udvalget, at det i Loven skal udtales, at Forundersøgelsens Diemed aldeles ikke skal være at fremkalde en Tilstaelse, og da navnlig ikke at afvinde den Sigtede en saadan ved et egentlig inkvisitorisk Forhør, i alt Bessentligt være fyldestgjort.